

تأثیر همزیستی با قارچ مایکوریزا بر برخی پارامترهای رشدی و متابولیکی گیاه ریحان تحت شرایط تنفس خشکی

زهرا اصلانی^(۱)، عباس حسنی^(۲)، زهره روحی^(۱)، سیدعلی غبیبی^(۱)

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد باگبانی دانشکده کشاورزی ارومیه -۲- استادیار گروه باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

به منظور بررسی تأثیر همزیستی قارچهای مایکوریزا تحت شرایط تنفس خشکی بر برخی پارامترهای رشدی و میزان انسانس در گیاه ریحان، یک آزمایش گلدانی بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی و در چهار تکرار اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل سه سطح تنفس خشکی، انجام آبیاری هر ۴ روز یکبار (شرایط بدون تنفس)، آبیاری هر ۸ روز یکبار (تنفس خشکی ملایم) و آبیاری هر ۱۲ روز یکبار (تنفس خشکی شدید) و همچنین کاربرد دو گونه قارچ مایکوریزا (*Glomus mosseae*) و (*Glomus intraradices*) و عدم کاربرد قارچ (شاهد) بودند. نتایج نشان داد که بیشترین مقدار پارامترهای رشدی (ارتفاع بوته، قطر ساقه، وزن تر و خشک برگ و ساقه، تعداد برگ، عملکرد انسانس و درصد انسانس در تیمار تلقیح با گونه *G. mosseae* و *G. intraradices* نسبت به شاهد برتری داشته اما اثرات آن نسبت به تیمار تلقیح با گونه *G. mosseae* کمتر بود.

واژه های کلیدی: ریحان، مایکوریزا، تنفس خشکی، ارتفاع بوته، سطح برگ، انسانس

مقدمه:

قارچ های مایکوریزا یکی از انواع کود های زیستی بوده که دارای رابطه همزیستی با ریشه اغلب گیاهان زراعی می باشند. و از طریق افزایش جذب عناصر غذایی مانند فسفر، نیتروژن و برخی عناصر ریز مغذی، افزایش جذب آب، افزایش مقاومت در برابر عوامل بیماریزا سبب بهبود رشد، نمو و عملکرد گیاهان میزبان می شوند (Sainz et al., 1998).

ریحان (*Osimum basilicum*) گیاه علفی، یکساله و متعلق به خانواده نعناع (Lamiaceae) است. ریحان در اکثر فارماکوپه ها به عنوان یک گیاه دارویی معرفی شده است مواد موثره پیکر رویشی این گیاه اشتها آورر بوده و برای کمک به هضم غذا استفاده می شود ریحان همانند سایر گیاهان خانواده نعناع حاوی انسانس بوده و انسانس آن خاصیت ضد قارچی و باکتریایی دارد. (امیدبیگی، ۱۳۷۹).

بنابراین هدف از انجام این تحقیق بررسی اثرات همزیستی دو گونه قارچ متعلق به جنس *Glomus* بر پارامترهای رشدی گیاه ریحان تحت شرایط تنفس خشکی بوده است.

مواد و روشها

این تحقیق به منظور بررسی تأثیر کاربرد دو گونه قارچ مایکوریزا (*G. intraradices* و *G. mosseae*) و تنفس خشکی بر برخی پارامترهای رشدی و میزان انسانس در گیاه ریحان، در دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه اجرا گردید. آزمایش گلدانی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی و در چهار تکرار اجرا گردید. تیمارهای مورد بررسی شامل سه سطح تنفس خشکی، انجام آبیاری هر ۴ روز یکبار (شرایط بدون تنفس)، انجام آبیاری هر ۸ روز یکبار (تنفس خشکی ملایم) و انجام آبیاری هر ۱۲ روز یکبار (تنفس خشکی شدید) و همچنین کاربرد دو گونه قارچ مایکوریزا (*Glomus mosseae*) و (*Glomus intraradices*) و عدم کاربرد قارچ (شاهد) بودند. هر واحد آزمایشی متشکل از چهار گلدان بوده و بنابرین در هر بلوک ۳۶ گلدان و در مجموع ۱۴۴ گلدان مورد استفاده قرار گرفت. در این آزمایش ابتدا خاک مورد استفاده در دمای ۱۲۱ درجه سانتیگراد بمدت ۱/۵ ساعت استریل شدند. پس از آماده سازی خاک گلدانها، ۴۰ گرم از مایع تلقیح قارچ در داخل حفره های کاشت بذر اضافه گردید و بذور کشت گردیدند. ۲ ماه بعد از شروع کشت اثرات مختلف دورهای آبیاری (۴ روز یکبار، ۸ روز یکبار و ۱۲ روز یکبار و ۲۴ روز یکبار) بر این تأثیرات برآورد شد.

روز یکبار) در روی آنها مورد بررسی قرار گرفت. در مرحله گلدهی کامل از هر واحد آزمایشی یک گلدان بطور تصادفی انتخاب و پس از اندازه گیری ارتفاع و تعداد برگ اقدام به توزین جدگانه برگها و ساقه نموده و سپس اندامهای مذکور در داخل آون قرار داده شدند و نهایتا وزن خشک آنها بطور جدگانه محاسبه گردید. برای استخراج و اندازه گیری انسانس، بوته ها در مرحله گلدهی کامل، برداشت شده و در دمای اتاق و در سایه خشک شدند. و سپس به روش تقطیر با آب و بالاستفاده از دستگاه انسانس گیر (Clevenger)، عمل استخراج انسانس انجام گرفت و نهایتاً درصد انسانس و عملکرد انسانس محاسبه شد. نتایج بدست آمده توسط نرم افزار MSTAC نجزیه و تحلیل گردید و برای مقایسه میانگین ها از آزمون دانکن (در سطح احتمال ۰.۵٪) استفاده شد.

نتایج و بحث:

مقایسه میانگین ها نشان داد که بیشترین مقدار پارامتر های رشدی ارتفاع ، وزن تر ساقه ، وزن خشک ساقه ، وزن تر برگ ، وزن خشک برگ ، تعداد برگ ، عملکرد انسانس و درصد انسانس در شرایط بدون تنفس بدست آمدند. همچنین اثر فارچ مایکوریزا بر پارامتر های رشدی ، عملکرد دارای معنی دار گردید. طوریکه که بیشترین مقدار پارامترهای اندازه گیری شده در تیمار تلقیح با گونه *G. mosseae* مشاهده گردید. همانطور که نتایج بررسی نشان داد قارچهای مایکوریزا سبب افزایش پارامترهای رشدی و میزان انسانس گردید. بنظر می رسد که همزیستی فارچ مایکوریزا با ریشه گیاه میزبان از طریق افزایش جذب آب و عناصر غذایی، سبب افزایش فتوسترن شده و این امر موجب تولید فرآورده بیشتر و بهبود پارامتر های رشدی گیاه گردیده است. با توجه به اینکه خاک مورد استفاده در این آزمایش از نظر عناصر غذایی و بویژه فسفر فقیر بود بنابرین شاید بتوان یکی از علل افزایش پارامترهای رشدی و میزان انسانس گیاه ریحان تحت شرایط تنفس خشکی و همزیستی با قارچهای مایکوریزا را به افزایش جذب آب و عناصر غذایی و خصوصاً فسفر نسبت داد. نتایج این تحقیق با نتایج Khaosaad و همکاران (۲۰۰۶) که گزارش کردند همزیستی *G. mosseae* با سه ژنوتیپ مرزنگوش بطور معنی دار غلظت انسانس را افزایش می دهد مطابقت دارد.

منابع:

- ۱- امیدبیگی، ر. ۱۳۷۹. تولید و فرآوری گیاهان دارویی. جلد سوم. انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد. ۳۹۷ ص.
- 2-Khaosaad, T., Vierheilig, H., Nell, M., Zitterl-Eglseer, K. and Novak, J. 2006. Arbuscular mycorrhiza alter the concentrations of essential oils in oregano (Lamiaceae). Mycorrhiza, 10: 1-7.
- 3- Sainz, M.J., Taboada-Castro, M.T. and Vilarino, A.,1998. Growth, mineral nutrition and mycorrhizal colonization of red clover and cucumber plants grown in a soil amended with composted urban wastes. Plant and Soil, 205: 85-92.

Effect of arbuscular mycorrhizal symbiosis on some growth and metabolic characteristics of basil (*Osimum basilicum*) under drought stress condition

Zahra Aslani^{*1}, Abbas hassani², zohre rohi¹and seyyd Ali gheibi¹

In order to study the effects of mycorrhizal fungi (AMF) and drought stress on some characteristics of basil plant, a pot experiment in randomized complete block design with four replications was conducted. The factors studied included three mycorrhizal inoculation (control, *Glomus mosseae* and *Glomus intraradices*) and three levels of drought stress. The results showed that drought stress negatively had significant effect on plant height, stem diameter, leaf area, shoot weight, leaf number and essential oil content of basil. Also, mycorrhizal inoculation had significant effect on plant height, stem diameter, leaf area, shoot weight, leaf number and essential oil content. The highest and the lowest amount of above characteristics observed in treatments of inoculation with *G. mosseae* and control (non-application of mycorrhizal) respectively. Inoculation with *G. intraradices* was more effective than control.